

ژنیک بووه بالنده و دهنگی منیش به ناوازی نهو

جووتیار نهحمده
(سلیمانی)

له کوئیوه دهست پی بکه، خوشم نازانم! نهو کاتانه نهوهنده ماندوو بووم، تهنانهت ناوی خوشم بییرجوویوووه، بهردهوام لهم شار بو نهو شار، لهم ولات بو نهو ولات له هاتوچودا بووم. ئیشهکهه و ابوو بازگانیکی سهرکهوتوو بووم، دهستم بدایهته ههر ئیشیک به دهستمهوه نهبووه ئالتون، ئیدی بهو شیهویه ئیشکردن ژبانی سروشتی بییردبوومهوه، تا نهوهی رۆژتیک له ههفته بازارتیکدا له دهوروبهری شاری مۆسکۆ گوتم له موزیکیکی سهر بوو که پیشتر به هیچ شیهویهک گوتم لئ نهبوویوو، دهنگه که بو لای خوئی کیشی نهکردم، پرسیارم لهو کوره کرد که ههم وهک یاریدهدر و ههم وهک وهرگبیر ئیشی لهگه له نهکردم، وتم نهوه چ جوهره ئامبیریکه؟ وتی نازانم با بچین بزاین چیه! وهک مهستییک بهرهو نهو دهنگه نهرویشتم، کاتیک گهشتینه بهردهم دهنگه که، بینم ژنیکه میکرهفونیکی به دهستهویه، اته هیچ ئامبیریکی موزیکی پی نهبوو، به لکو نهو موزیکه له گهروویهوه نههاته دهرهوه، به لام تهنه دهنگی نهبوو که سهرسامی کردم، روخساریشی نهوهنده جوان بوو، که له بهردهمیدا په شوکام، نه مه زانی گوئی لئ بگرم، یان سهیری روخساری بکه که به ههمان شیهوی دهنگی، سروشتی بوو. خودا ههموو جوانی سروشتی له نهودا بییری مرۆف نههینایهوه، لهم سهردهمی هه لپه و پروپوچی ژبانهدا، ههستم کرد نهوه سروشته و له بهردهمدا وهستاوه و بانگم نهکات بو هه لهاتن لهو پووچیتیهی که تییدا نه ژبام.

له بهردهم ژنه که دا نه بله ق وهستام، دواي ته و ابوونی موزیکی دهنگی، من به دیارییهوه ههر په شوکابووم، ئیدی که زانی سهیر کردنه کهم ئاسایی نییه به ده مه وه پیکه نی، رپه ره کهم قوئی گرتم و به ره و نهو کیشی کردم. ژنه که وتی ناوم رۆزایه، به ره و لای فارگۆنه که ی چوو که به جیبیک رای نه کیشا، بئ نهوهی ئاگام له خویم بیت

شوینی که وتم، له بهردهم فارگونه کهدا وهستاو وتی بهریتز کیتیت؟ وهلامم بۆ نه درایه وه ریبهره کهم وتی: ناوی (کهمال)ه. ویستم قسه بکه، بهلام دهنگم دهرنه هات، ههستم کرد کتوپر لال بووم، رۆزا زانی چیم بهسه رها تووه، وتی دایکم دلّی مرۆقه کان نه خوینیتته وه، له بهر نه وه منیش که میکم لهو بههره یه هه یه، نه توانم بلیم توش وهک ههر مرۆقیکی تری نه هه ساره یه خۆت و سروشتت بیرچوو ته وه، ئیستا دلّت بهر نه وینیتیکی راسته قینه کهوتوه، واته بهر دهنگ و پهنگی سروشت، بۆیه قسه ت بۆ نا کریت، نه وه وینه ی دلّت زۆر سروشتیه به زمانی پاره و پوولی نه سهردهمه دهرنا بریت! پرۆ زمانی سروشتی خۆت بدۆزه ره وه نه وکات وه ره وه بۆ لای من. به پیکه نینه وه وتی من هه مو هه فته یه که لهم کاته دا لیبه م.

رۆزا پیتی وتم که له گوندیک نیشته جین دوو کاتژمیر له مۆسکۆوه دووره، ته نه شه مه و یه کشمه نه چیتته وه بۆ گونده که یان، باقی رۆزه کانی تر له مۆسکۆ ئیش نه کات. کاتیک بهر ئی که وتین بۆ هۆتیه که ریبهره کهم وتی بۆ وات لیبهات؟ وتم نازانم پی نه چی من ته نه زمانی پاره په یدا کردن بزانه م.

دوای نه وه ی نه ومان به جی هیشته و گه یشتینه وه شوینی هه وان وه، له ژووره کهم پاکشام و بیرم له روحی رۆزا نه کرده وه له دهنگ و له سروشتی، له پر بیرم هاته وه شه وی رابوردو که پاکشابووم، پیش نه وه ی چاوم بچیتته خه، دهنگیک له ژوور سه رمه وه ده رچوو، دهنگی خۆم بوو نه وه م زانی، به لام له ده م و که لله ی سه رمه وه دهرنه چوو، به لکو له ژوور سه رم و له دهره وه ی جه سته م، پاش چهند خوله کیک گویم له هه مان دهنگ بوو له گه رما وه که. ئیدی تیگه یستم که بۆ قسه م بیرچوه ته وه. هه ستام چوومه هه مامه که دهنگه که هاته قسه، وتی نه مرۆ حالت چۆن بوو؟ هه ستم کرد نه توانم، له گه رما وه که دا له گه ل دهنگی خۆم بدویم، به یه ک تۆن قسه مان نه کرد، لی پی پارامه وه که بیته وه ناو قورگم، به لام وتی که من نه وم پشتگۆی خستوه و تازه زۆر درهنگه له ده ست هیچ لایه کماندا نه ما وه. ههر له و کاته دا بالنده یه کی تابلئی سه یروجوان به و شه وه هات له سه ر په نه ره ی هه مامه که نیشته وه، ئیدی دهنگه که نه ما، به لام بالنده که دهستی به خویندنی ناوازیکی خوش کرد، وهک نه وه ی رۆز ابیت و بووبیت به بالنده.